

Протокол

№

гр. София, 30.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **11875** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 12,47 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Г. В. Р. – редовно уведомена, явява се лично за днешното съдебно заседание, и се представлява от адв. В., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ - Л. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Л., с пълномощно по делото.

Делото се разглежда в присъствието и при участие на явява Б. А. С. – социален работник в отдел „Закрила на детето“ - ДСП Л..

СГП – редовно уведомени, не участват в производството.

Страните /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовната процедура по призоваване, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че делото е отложено за разпит на двама свидетели по искане на процесуалния представител на жалбоподателя.

АДВ. В.: Водим двамата свидетели и моля да бъдат разпитани.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на допуснатите свидетели.

В залата се въведе първия свидетел.

Снема самоличността на свидетеля по представената лична карта:

М. Г. Р., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес на територията на [населено място], майка на жалбоподателката, не води дела с Дирекция „социално подпомагане“.

Върна личната карта.

Съдът предупреждава свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 НК, както и че като майка на жалбоподателката има право да се откаже от свидетелстване.

Свидетелят Р.: Желая да свидетелствам.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля:

Разпит на свидетеля, М. Р. по въпроси на АДВ. В.:

Тъй като децата от 5 години живеят с нас бях наблюдател на всички отношения и мога да кажа, че се учудвам, че социалните предписват тези препоръки. Аз лично съм ходила с децата при социалните и те много ясно са заявявали какво е тяхното състояние, какво е отношението им към баща им. Майката по никакъв начин не е възпрепятствала контакта с бащата. Когато е имало свиждане децата винаги са били подготвени в 10 часа, но бащата или закъснява, но те самите, Ч. специално отказва да ходи при баща си. Бащата трябва много добре да знае защо, тъй като той, Ч. е много силно травмиран от постъпката на бащата и неговия баща /дядото/, когато ги изхвърлиха преди пет години от жилището им. Сутринта излезнаха децата с дрешките на училище. Вечерта всичият им багаж, цялата им стая беше закарана в някакъв гараж в К.. Това беше голяма травма за Ч.. Ние се оплакахме тогава на социалните, потърсихме „Закрила на детето“ , но нямаше никаква реакция. След това нещата се уталожиха, децата заживяха при нас, но така или иначе, бащата след развода имаше права да вижда децата. Даваше му се, но Ч. нито веднъж не поиска да отиде при него. Идваше с полиция, Ч. не искаше да ходи при него и след като той отказа, идваше и полицаи насила да го води и той пред полицаите казваше, че не иска и полицаите нямаше какво друго да направи и обясняваше на бащата, че синът е голям и има своите права. Аз не виждам причина, по-скоро тормозът е към децата и към моята дъщеря. Скоро, някъде в началото на ноември той имаше ден за свиждане. Дъщеря ми слезе с Ч. и с М. долу, не си спомням, но Ч. беше със сигурност долу. Започнаха да говорят нещо. Аз от прозореца извиках към дъщеря ми да се качи, в смисъл да не контактуват и да не се стигне до някаква разпра. Той се нахвърли към мен, обърна се нагоре и каза „ти мършо да мълчиш“ - и това пред момчето, то е юноша. То се усети, отиде да ме защитава пред него. Този тормоз не би могло да се търпи. Всичко, което беше предписано от всички институции майката го направи. Водила го е на психолог, водила го е на педагог, медиации, срещи си спомням. Каквото е могла е направила. С плана на действие предписан от АСП - каквото зависи от нея го прави и подкрепя техните усилия. При срещата на бащата с децата тя ги подготвя. М. се среща с баща си и е винаги готова, чака някой път по час два. Той не идва навреме. Минималното закъснение е половин час. Имало е случай и когато да не идва. М. говореше как ще иде на море с баща си, но явно не се осъществи тази почивка. Като факт от това, което съм видяла отговарям, че всеки път ние подготвяме децата за тази среща с баща им, няма как да пречим. Ходили сме в Социално подпомагане - лично аз съм ходила с

децата. Добре беше обяснено на социалния работник, той се съгласи, децата си казаха защо не ходят при баща си, че не искат, че никой не ги спира и аз се учудвам сега, защо този въпрос е излязъл на дневен ред.

След среща в „Социално подпомагане“ дъщеря ми Г. съм виждала и тя се оплаква, че се получи настройване срещу нея, което е предполагам от многото жалби и оплаквания от страна на нейния съпруга. И през събота и неделя има полицаи у нас, което е пак тормоз на децата.

Самият факт, че се принуждава да прави нещо, което едва ли е в нейните възможности да го осъществи - как може тя да накара едно голямо момче на 16 години да иде някъде и тя да носи отговорност, че то не ходи на среща с психолог.

АДВ. В.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Разпит на свидетеля, М. Р. по въпроси на ЮРК. Л.:

Запозната съм с бракоразводното решение. Изпълнява се това решение. Полицаят е свидетел, той бащата идва с полицай, децата са там, виждат се. Децата казват искат или не искат да идат. Полицаят се съгласява. Случвало се е да приспиват при баща си, нямам точни дати.

На въпрос на съда: Последно кога децата са били при бащата си с преспиване?

Свидетелят М. Р.: докато беше малката по-малка тя отиваше и ние нямахме нищо против. Когато стана по-голяма и по време на пандемията, тогава беше забранен контакта и движението на хора. Тогава аз самата от прозореца казах на полицая, че не можем да имаме контакт. Тогава не можеше да има движение и децата останаха затворени при нас. Преди пандемията ходеха. От пандемията говорим за М. Ч. тотално не иска да ходи. Обясних защо не иска - сутринта излязоха децата на училище с чанти, а вечерта дойдоха у нас само с дрешките на гърба им. Две седмици не ходеха на училище, тъй като бяха по маратонки на 19 януари. Багажа им беше затворен в К. в един гараж. Оттогава не иска да се среща с баща си.

Информация, че е издадено направление на дъщеря ми за ползване на социална услуга в Института за социални дейности – да, имаме информация, ходили са, няма сключен договор.

На въпрос на съда:

Свидетелят М. Р.: Бащата, когато идва при децата, за да ги види не идва всеки път с полицай.

Разпит на свидетеля, М. Р. по въпроси на ЮРК. Л.:

Бащата идва с полицай, защото децата излизат и казват „не искаме да дойдем“. Той стои долу, извиква полицая. Полицаят идва, качва се. Отново децата излизат, казват пред полицая, че не искат да ходят и се пише протокол. Полицаят казва, че насила не може да ги накара. Децата са - на 16 години е големия, малката е на 13 години. Дъщеря ми не иска социална услуга за децата, защото тя не може да поеме ангажимента, че тези големи деца може да ги накара насила да идат.

ЮРК. Л.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ след приключване разпита на свидетеля освободи същия от залата.

В залата се въведе вторият доведен свидетел:

СЪДЪТ сема самоличността на свидетеля по представената лична карта:

С. В. В., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес на територията на [населено място], без дела и

родство със страните, съседка на жалбоподателката.

Върна личната карта.

Съдът предупреждава свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290НК. Предупреден свидетелят обеща да каже истината.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля:

Разпит на свидетеля, С. В. по въпроси на АДВ. В.:

Познавам Г., децата и техния баща много добре от 2006 г. Разбрах, че са имали семейни взаимоотношения. С течение на времето разбрах, че са разделени, имат проблеми. Мисля, че към момента Г. се справя много добре с децата. Г. се грижи много добре с помощта на майката, бабата и дядото. Присъствала съм на 15.11.2022г., когато Г. изведе децата да се срещнат с бащата, но те отказаха, че не искат да тръгнат с баща си. Срещата бе следната - излязохме отвън, бащата дойде при децата и те отказаха. Г. също беше там и каза на децата да тръгват, защото това каза „е вашият баща“, а те отказаха. След това мисля, че Ч. се изнерви, стана много сериозен, все едно като заплаха за него. Бащата реагира остро и каза – „защо не искате да тръгнете с мен, кой ви настрои, майка ви ли?“ Те казаха „не“. С Г. сме споделяли, тя ги е водила навсякъде, където са дадени предписания да ги води - на психолог, на лекар - това го знам от нея. В ДСП „Л.“ съм ги срещала децата с бабата.

На въпрос на съда: виждали ли сте ги когато е идвал бащата да ги вземе някое от децата да отиде при него?

Свидетелят С. В.: Нито веднъж не съм виждала.

На адв. В.: М. срещала ли се е с баща си?

Свидетелят С. В. – М. се е срещала с баща си. Виждала съм, присъствала съм на срещата и тя отказва.

АДВ. В.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Разпит на свидетеля, С. В. по въпроси на ЮРК. Л.:

Случаи за преспиване на децата при бащата не знам. Разказвали са ми, че е трябвало да вземе децата да преспят при и него, но не знам, не мога да кажа. Аз съм присъствала, когато децата са отказвали. Ч. е достатъчно голям да прецени и да си вземе той решение. Не съм виждала бащата да им е причинил психическа или физическа травма.

ЮРК. Л.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ след приключване разпита на свидетеля освободи същия от залата, като му върна личната карта.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Няма да сочим нови доказателства. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ, с оглед изявленията на страните и липсата на доказателствени искания, счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. В.: Моля да уважите жалбата против процесното решение и задължителното предписание на директора на ДСП „Л.“. Всички съображения срещу задължителното предписание, всички оплаквания са изразени в жалбата. Задължителното предписание е незаконосъобразно. Не са спазени всички изисквания, същото не е мотивирано. Липсата на мотиви е основание за неговата отмяна. Същото е издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, фактите и обстоятелствата не са проверени, а тези които са посочени са изопачени. Посочените норми за нарушение на ЗЗД и правилника за прилагане не се субсимираат по фактите, които са посочени. Не е спазена целта на закона. Налице са всички четири нарушения, които както заедно така и поотделно са основание за отмяна на задължителното предписание. Самата заповед е с изтекъл срок на действие. Би следвало да уважите жалбата по изложените съображения срещу задължителното предписание въз основа на всички материали по делото, приложените към жалбата и към административната преписка, така и събраните в днешното съдебно заседание гласни доказателства. Моля да имате предвид приложеното съдебно решение, привременните мерки и окончателните мерки за виждане на бащата с децата, както и експертизата за психоемоционалното им състояние. Майката изобщо не се е противопоставяла за осъществяване на предвидените мерки, тя е тази, която бди за психоемоционалното състояние на децата. Не е налице родителско отчуждение, в резултат на нейна неправомерна дейност – точно обратното. В резултат на повече от 10 жалби от името на бащата и бивш съпруг на Г. едновременно към съответното полицейско управление на МВР и към АСП е довело до това, той самият да се отчужди с детето Ч., тъй като в задължителното предписание не става реч за детето М.. По тези съображения, моля да уважите жалбата изцяло, да присъдите сторените разноски, описани от Г. Р., касаещи ДТ, адвокатско възнаграждение, платено на два пъти, за което представям договор за правна защита като размерът му от 1300 лв. е съобразен с абсолютния минимум по Наредба №1/2004г. съобразен е и с броя на заседанията. Представям списък на разноските.

ЮРК. Л.: Моля да отхвърлите жалбата на Г. Р. срещу задължителното предписание на ДСП „Л.“. Същото е законосъобразно съгласно чл. 145 АПК, където е казано, че административните актове се обжалват по отношение тяхната законосъобразност. Съгласно чл. 4, ал.1 т.1 Закона за закрила на детето - закрила се осъществява чрез съдействие, подпомагане и услуги в семейната среда – т.е. ДСП е спазила изцяло този член от ЗЗДт. Цялата административна преписка изобилства с писмени доказателства, с които ДСП е осъществявала съдействие и подпомагане. Задължителното предписание е издадено на основание чл. 21, ал.1, т. 3 ЗЗДт, където е казано, че ДСП извършва проверки по жалби и сигнали за нарушаване правата на децата и дава задължителни предписания за отстраняването им, посочени в правилника за приложение на ЗЗДт, където в чл.18, ал. 4 пише, че при отказ за сътрудничество от страна на родител, по предложение на социалния работник директорът на ДСП издава задължително предписание. За да бъде издадено това предписание всичко това е изминато, и във връзка с нежеланието на Г. Р. да ползва социална услуга. В ДСП има сигнал от бащата, който заявява, че не се изпълнява съдебното решение, където той има право на лични контакти с децата. Поради тази причина ДСП се е задействала, всички предприети действия са съгласно закона, Г. Р. е отказала да ползва социална услуга. Въпреки, че е издадено направление, тя не сключва договор с Института за

социални дейности. Социалната услуга е безплатна – за нея и за децата. Защо децата не контактуват с бащата, каква е причината, това трябва да го уточним. Тя отказва и затова ние сме издали това предписание. Моля да потвърдите задължителното предписание и да отхвърлите жалбата. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендирам юрк. възнаграждение по размер, който съдът прецени.

СОЦИАЛНИЯТ РАБОТНИК С.: Поддържам задължителното предписание.

АДВ. В.: Жалбата не е нито незаконосъобразна, нито неоснователна. Същата е допустима въз основа на АПК срещу акта, който подлежи на обжалване. Дали жалбата е неоснователна ще прецени съда с крайния съдебен акт. Що се отнася до заявеното, че Г. Р. не изпълнява предписанията, не е сключила договор - моля да имате предвид това, което е като признание от самата ДСП, отдела за закрила на детето, където е записано в мотивите в задължителното предписание факта, че във връзка с преодоляване на конфликтни отношения между родителите и превенция г-жа Р. и децата Ч. и М. са насочени за ползване на социална услуга към КСЛДС при Фондация „АНИМУС“, но в получено писмо се твърди, че майката и децата са се успокоили и първоначалната заявка за работа вече не е актуална и услугата за това не е реализирана.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13,25. ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: